Народився Бог в стодолі,
На пахкім зеленім сіні.
Розлилася пісня волі
По широкій Україні.

Мати Божа пеленає
Сина в теплу кожушину,
Тішиться, бо ще не знає,
Що розпнуть її дитину.

В Божу честь та в честь народу
Три царі складають строфи,
Та вже викуваний з льоду
Сяє хрест з гори Голгофи.

Снігом куриться дорога,
Від морозу в'януть зорі,
Тулиться ягня до Бога
В здивуванні та в покорі.

Навіть звірі на коліна
Перед ним стають покірно.
Чом же Богу Україна
Дорога така безмірно?

Чом же ми, раби-пігмеї,
Кидаєм її в зневірі,
Чом же Людський син на неї
Має вмерти на Сибірі?